

кори какко-то що осъфа, тамо е сама смърта пакостъ. За ради това земи си на умъ и недѣй никому да бѣдешъ совсемъ прикръженъ. Чувай тайны-те си за себе, защо незнавашъ, на какъвъ врагъ щешъ да ги откриешъ и покъришъ. Ахъ, колко пъти е добъръ и простосърденъ човекъ билъ жертва на нетайно-то лукавство и на прекарътъ!

Но ако си вече въ такавъ нужда падналъ, да не можешъ да бѣдешъ безъ чуждъ помощъ (какко-то що ижъ сички потребовамъ), недѣй, моли же та, да сѧ оставашъ на сърдечно-то добро на оногова, кого-то мыслишъ да молишъ, да ти помогнѣ; нити сѧ лажи, чи ще той изъ уваженіе-то на твои-те заслуги въ помощъ да ти притръчи; а още по малко кѣ-рувай, чи го е побудила твои-та честность, тесни-тъ добродѣтель и твоето потребно състояніе; не, не, отъ сичко-то това нищо нѣма, и отъ таїжъ стра-нѣ сѧ малко надѣй, чи ще въ този случай да ти помогнѣ; но понапредъ сѧ надѣй, чи ще да ти по-могнѣ въ този случай, ако негова-та собственна ко-рысть такъвъ помощъ одобрава. За ради това нѣма на земи-та по постоянно прѣателство отъ онова, кое-то е сама-та природа основала. За ради това е найдлаговѣчна скезъ-тъ помежду родители-те и чада-та имъ-ти помежду мѫж-атъ и жен-атъ; защо тутка нѣма нити цепенѣ нити раздвояванѣ, но що боли єдного, това боли и другого, що радува и ве-сели єдного, въ това и сички-те други участковатъ. Срамота-та и безчестіе-то на єдного заедно е срамота-та и безчестіе на сички-те. Зато е праведно да по-между тѣмъ лица бѣде скръшено и подпъзано узай-мно повѣреніе, и да единъ на другого тайни-те знаатъ.